

Arrest

nr. 278 512 van 10 oktober 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X - X - X - X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, Xen X, die verklaren van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 10 juni 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 mei 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 26 juli 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. BOHLALA, die *loco* advocaat C. DESENFANS verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché N. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Eerste verzoeker T. E. D. S. F. en zijn vrouw, eerste verzoekster I. V. D. M. verklaren de Braziliaanse nationaliteit te bezitten en hebben een verzoek om internationale bescherming ingediend op 26 oktober 2021. Tweede verzoeker E. P. D. F. en tweede verzoekster R. M. D. S. F., de ouders van eerste verzoeker, verklaren de Braziliaanse nationaliteit te bezitten en hebben een verzoek om internationale bescherming ingediend op 16 december 2021.

1.2. Nadat vragenlijsten werden ingevuld en ondertekend, werden de dossiers van eerste verzoeker en eerste verzoekster door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) op 9 december 2021 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werden eerste verzoeker en eerste verzoekster gehoord op 20 januari 2022.

Nadat vragenlijsten werden ingevuld en ondertekend, werden de dossiers van tweede verzoeker en tweede verzoekster door de Dienst Vreemdelingenzaken op 25 januari 2022 overgemaakt aan het CGVS. Op het CGVS werden tweede verzoeker en tweede verzoekster gehoord op 11 maart 2022.

1.3. Op 9 mei 2022 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen, die de bestreden beslissingen uitmaken, werden op 11 mei 2022 betekend aan verzoekende partijen.

1.3.1. De bestreden beslissing ten aanzien van T. E. D. S. F. (eerste verzoeker) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Braziliaanse nationaliteit en bent u afkomstig uit Mossoro (Brazilië). Uw zus D.(...) S.(...) F.(...), Th. (...) V. (...) (o.v. (...)) werd op 7 juni 2021 de vluchtelingenstatus toegekend. Uw ouders P.(...) D.(...) F.(...), E. (...) (o.v. (...)) en D.(...) S.(...) F.(...), R. (...) M. (...) (o.v. (...)) reisden in juli 2021 af naar België om uw zus bij te staan bij haar operatie. In afwezigheid van uw ouders trok u met uw echtgenote V.(...) D.(...) M.(...), I. (...) (o.v. (...)) en zoon D.(...) M.(...) F.(...), L. (...) D.(...) (o.v. (...)) in het huis van uw ouders in. Toen u daar woonde ondervond u vanaf juni 2021 overlast en problemen met de burens J. (...) B. (...) en zijn vrouw N. (...) die betrokken waren bij drugshandel. J. (...) B. (...) en N. (...) behoorden tot de bende Sindicato do Crime van Rio Grande Do Norte die onder leiding stond van ene P. (...) en die banden heeft met de bende Comando Vermelho die in heel Brazilië actief is. U en uw gezin werden beledigd, geïntimideerd en bedreigd omdat jullie de drugshandel van uw burens zagezegd verstoorden. Uw burens wilden u en uw gezin verjagen en u werd vanaf ongeveer 10 oktober 2021 ook afgeperst door hen. Men verwachtte dat u een soort wekelijkse huur van zeventig real zou betalen. U betaalde toen éénmalig dit bedrag in cash. Er kwam rond 11 oktober 2021 een zwarte auto voor het huis van uw ouders voorrijden en drie personen stapten uit. Ze lieten u met hun baas P. (...) spreken via videocall. P. (...) liet u verstaan dat jullie de commerciële activiteiten van uw burens niet mochten verstoren, jullie het huis moesten verlaten en bedreigde u door zijn wapen te tonen. Op dezelfde dag stopte u met naar uw werk te gaan uit vrees voor uw bedreigers en omdat u een klacht wilde indienen tegen hen. U diende op ongeveer 16 oktober 2021 een klacht in bij de politie en dook met uw gezin één of twee dagen later onder bij een tante van uw vrouw in een andere wijk. Tijdens uw verblijf bij deze tante merkte u op dat er wagens in de wijk passeerden en kreeg u via uw neef te horen dat er ook in de wijk van het huis van uw ouders personen in een auto op zoek was naar u. Samen met uw echtgenote en zoon verliet u Brazilië en jullie kwamen aan in Frankrijk op 25 oktober 2021. Jullie reisden vervolgens door naar België waar u en uw echtgenote een verzoek om internationale bescherming indienden op 26 oktober 2021. Twee weken geleden werd de zoon van uw echtgenote M. (...) samen met een vriendje aangevallen in Brazilië, maar u weet niet of dit incident verband houdt met uw problemen. U hoorde vorige week nog van een collega dat u beter niet kan terugkeren naar Brazilië aangezien er in de wijk roddels worden verteld dat u een politieklacht indiende tegen de bende. Bij terugkeer naar Brazilië vreest u dat u zal worden vervolgd door P. (...) en de bendes omdat u een politieklacht indiende tegen hen. Ter staving van uw verzoek legt u neer: uw paspoort en uw ingediende klacht bij de politie (d.d. 13/10/2021). Uw echtgenote legt haar paspoort en een usb-stick neer met daarop audio-opnames, afdrukken van gesprekken via whatsapp en geschreven verklaringen van uw schoonmoeder, van uw stiefzoon D. (...) E. (...) en uw zus Th.(...) V. (...) (o.v. (...)) inzake jullie problemen in Brazilië. Uw ouders leggen hun paspoorten, identiteitskaarten en huwelijksattest neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Na grondig onderzoek door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen en alle elementen in uw administratief dossier niet kan worden besloten dat er in uw hoofde een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging bestaat zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Er dient voorts te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel

risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. U stelde niet naar Brazilië te kunnen terugkeren omdat u vreest vervolgd te worden door P. (...) of andere leden van de bendes Sindicato do Crime van Rio Grande Do Norte en Comando Vermelho. Vooreerst dient in dit verband te worden opgemerkt dat het door u geschetste conflict met P. (...) of andere leden van de bendes Sindicato do Crime van Rio Grande Do Norte en Comando Vermelho van louter interpersoonlijke (tussen privépersonen) en gemeenrechtelijke aard is en als dusdanig geen verband houdt met één van de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Het conflict draaide immers louter om het feit dat u de activiteiten van uw burens die tot deze bende behoren verstoorde en een politiekklacht tegen hen indiende (zie notities persoonlijk onderhoud van D.(...) S.(...) F.(...), T. (...) E. (...) d.d. 20/01/2022, hierna CGVS, p.7-11,13-14,16,19). Bovendien dient te worden vastgesteld dat ook uw verklaringen, die van uw echtgenote en uw ouders niet konden overtuigen. Op de eerste plaats dient vastgesteld te worden dat de houding van uw ouders moeilijk in overeenstemming kan worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Ondanks dat zij dezelfde vrees als u koesteren verzochten zij pas op 16 december 2021 om internationale bescherming, zijnde ruim anderhalve maand na uw verzoek (zie administratief dossier; zie notities persoonlijk onderhoud van P.(...) D.(...) F.(...), E. (...) d.d. 11/03/2022, hierna CGVS vader, p.3,5; zie notities persoonlijk onderhoud van D.(...) S.(...) F.(...), R. (...) M. (...) d.d. 11/03/2022, hierna CGVS moeder, p.3). Dat uw ouders in België niet langer bij uw zus konden verblijven, ze geen eigen middelen hadden om elders een eigen appartement te huren en nog de intentie hadden om terug te keren naar Brazilië kan niet weerhouden worden als een afdoende rechtvaardiging voor deze nalatigheid om eerder een verzoek om internationale bescherming in te dienen (CGVS vader p.5; CGVS moeder p.4). Immers, van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk informatie vergaart over en een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden. De houding van uw ouders staat aldus haaks op een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Daarbij blijkt dat uw verklaringen, die van uw echtgenote en van uw ouders op een aantal punten niet overeenstemmen. Uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) stemmen niet helemaal overeen met uw verklaringen op uw persoonlijk onderhoud op het CGVS. Op uw interview op de DVZ zei u dat u dagelijks gedurende ongeveer één jaar werd bedreigd en u de bende op sommige momenten heeft betaald (CGVS-Vragenlijst D.(...) S.(...) F.(...), T. (...) E. (...) d.d. 06/12/2021, hierna CGVS-Vragenlijst, vraag 3.5). Tegen het CGVS vertelde u echter dat de problemen begonnen ongeveer in juni 2021 en u slechts één keer de bende betaalde (CGVS p.11,16-17). U verklaart op het CGVS ook dat u op dezelfde dag dat u via videocall met P. (...) sprak stopte met naar uw werk te gaan uit vrees en omdat u nadien een politiekklacht wilde indienen tegen uw bedreigers (CGVS p.12-13). Uw echtgenote en uw vader zeggen echter dat u pas na het indienen van de klacht bij de politie stopte met uw werk (zie notities persoonlijk onderhoud van V.(...) D.(...) M.(...), I. (...) d.d. 20/01/2022, hierna CGVS vrouw, p.8; CGVS vader p.8). Uw vader vertelt verder dat u deze klacht indiende ongeveer één maand voor uw definitief vertrek op 25 oktober 2021, terwijl u aangaf de klacht slechts negen dagen voor uw vertrek te hebben ingediend, zijnde op 16 oktober 2021 (CGVS p.7-8; CGVS vader p.8). De opmaakdatum van het pv dat u heeft ingediend is 13 oktober 2021 (zie ingediend document nr 2). Uw vader meent ook dat u pas na het indienen van de klacht werd afgeperst, terwijl u duidelijk aangaf dat het reeds voordien begon vanaf 10 oktober 2021 (CGVS p.16-17; CGVS vader p.10). Voorts is het toch ook eigenaardig dat uw vader stelt dat u en uw gezin eerst bij die tante van uw echtgenote onderdoken en u pas nadien de klacht ging indienen (CGVS vader p.9). U vertelt echter dat het andersom gebeurde: eerst diende u die klacht in en vervolgens trok u met uw gezin naar die tante van uw vrouw om onder te duiken (CGVS p.10). Uw moeder maakt eveneens opvallende verklaringen over het verloop van de gebeurtenissen in Brazilië want ook zij vertelt uiteindelijk dat u eerst bij de tante van uw vrouw onderdook en pas vandaaruit een klacht indiende bij de politie en in diezelfde periode uw werk stopzette (CGVS moeder p.6-7). De dag nadat u de videocall had met P. (...) zou u met uw gezin naar de woning van de tante van uw echtgenote zijn gegaan om daar onder te duiken, aldus uw moeder (CGVS moeder p.9). Dit strookt opnieuw niet met uw verklaringen waaruit blijkt dat er toch ongeveer één week zat tussen de videocall en jullie verhuis naar de tante van uw vrouw (CGVS p.10). Hierbij aansluitend is het ook vreemd dat uw ouders beweren dat u en uw gezin veertien tot twintig dagen bij die tante van uw vrouw zou zijn ondergedoken (CGVS moeder p.6; CGVS vader p.9). Uit uw verklaringen en documenten blijkt immers dat u er slechts één week doorbracht, namelijk vanaf 17 of 18 oktober 2021 tot aan jullie definitief vertrek op 25 oktober 2021 (CGVS man p.7-8,10; zie ingediende documenten nr 1). Uw moeder vertelt verder ook dat een andere zoon van uw vrouw, genaamd M. (...), iets voor Kerstmis 2021 in Brazilië terwijl hij

aan het voetballen was door iemand van de door jullie gevreesde bende werd geslagen nadat hij om informatie werd gevraagd over u en uw echtgenote (CGVS moeder p.5). Dit strookt echter wederom niet met uw verklaringen en die van uw vrouw. Zo zou M. (...) eerder in januari 2022 aan het fietsen zijn geweest met een vriendje, werd hij niet geslagen in tegenstelling tot zijn vriendje, en weten u en uw vrouw niet zeker of dit incident gerelateerd is aan jullie problemen (CGVS p.18; CGVS vrouw p.11). Tot slot is het ook opmerkelijk dat uw vader als enige op het CGVS heeft verklaard dat jullie bedreigers erin geslaagd zijn om het huis van uw ouders binnen te dringen toen u en uw gezin bij de tante van uw vrouw verbleven (CGVS vader p.10). Volgens uw vader beukte men de deur gewoon in en haalden ze heel het huis overhoop (CGVS vader p.10). U noch uw vrouw hebben dit aangehaald ten aanzien van de DVZ of het CGVS. Nochtans werd u, uw vrouw en uw moeder op het CGVS uitdrukkelijk gevraagd om alle incidenten aan te halen en hadden jullie niets meer toe te voegen voor wat betreft de door jullie aangehaalde incidenten (CGVS p.11,21; CGVS vrouw p.7-8,12; CGVS moeder p.4-5,10). Uw moeder beweerde op haar beurt op de DVZ dat de bende het huis van uw ouders binnenvielen omdat ze op zoek waren naar u, maar dat u kon ontsnappen en naar het huis van uw vrouw kon gaan (CGVS-Vragenlijst D.(...) S.(...) F.(...), R. (...) M. (...) d.d. 21/01/2022, hierna CGVS-Vragenlijst moeder, vraag 3.5). Dit strookt eveneens niet met de versie dat u en uw gezin naar het huis van de tante van uw echtgenote gingen. Voorgaande tegenstrijdige en inconsistente verklaringen doet de geloofwaardigheid van jullie asielmotieven afbrokkelen. Hierbij aansluitend dient erop gewezen te worden van een verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, verwacht kan worden dat die alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk kan aanbrengen, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview bij de DVZ, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Redelijkerwijze kan van u, van uw echtgenote en van uw ouders worden verwacht dat jullie eensluidende en samenhangende verklaringen afleggen over de incidenten, problemen en motieven die de kern van jullie vluchtrelaas uitmaken, quod non in casu. Bijkomend kan nog opgemerkt worden dat de paspoorten van u en uw vrouw zijn uitgegeven op 7 oktober 2021 (zie ingediende documenten nr 1). Jullie hadden met andere woorden reeds voor de afpersing, voor de videocall, voor het indienen van de politieklacht (d.d. 13/10/2021; zie ingediend document nr 2) en voor jullie verhuis naar de tante van uw vrouw besloten om Brazilië te verlaten. Het is dan ook eigenaardig dat u zegt dat u eigenlijk pas op 13 of 14 oktober besloot om Brazilië te verlaten (CGVS p.14). Volgens uw vrouw namen jullie die beslissing nadat u de klacht indiende en jullie bij haar tante verbleven (CGVS vrouw p.9; CGVS-Vragenlijst V.(...) D.(...) M.(...), I. (...) d.d. 06/12/2021, hierna CGVS-Vragenlijst vrouw, vraag 3.5). Gelet op bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw verzoekmotieven zoals u die het CGVS voorhoudt. Bijgevolg kan u de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4 §2, a en b van de Vreemdelingenwet niet toegekend worden. Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Brazilië op grote schaal mensenrechtenschendingen plaatsvinden. Sinds het aantreden van president Jair Bolsonaro in januari 2019 is er een toename van politieel geweld en buitengerechterlijke executies. Ook de inheemse bevolking en sociale leiders worden getroffen door het nieuwe regime. Dit type geweld, waarbij burgers met een bepaald profiel worden gevisieerd, heeft echter geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Voorts blijkt dat in Brazilië het geweld wijdverspreid is en er onder meer de vorm aanneemt van gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing en drugshandel, waarop de autoriteiten met disproportioneel geweld kunnen reageren. Het merendeel van de misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of bendes. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Brazilië is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard. Nergens uit de informatie blijkt dat er actueel in Brazilië sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Brazilië een reëel

risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd. De paspoorten en identiteitskaarten van u, uw vrouw, jullie zoon en uw ouders, evenals het huwelijksattest van uw ouders kunnen louter als bewijs van identiteit gelden, hetgeen an sich niet wordt betwijfeld. De usb-stick met daarop audio-berichten, afdrukken van gesprekken op whatsapp en verklaringen van familieleden zijn evenmin in staat om voorgaande vaststellingen te wijzigen. Voor het proces-verbaal geldt dezelfde conclusie daar het geheel gebaseerd is op uw verklaringen. De bewijskracht van voornoemde documenten is relatief en kunnen enkel dienen ter onderbouwing van geloofwaardige verklaringen, quod non in casu. Ze zijn dus niet van die aard om ongeloofwaardige verklaringen om te buigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.3.2. De bestreden beslissing ten aanzien van I. V. D. M. (eerste verzoekster) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Braziliaanse nationaliteit en bent u afkomstig uit Mossoro (Brazilië). Uw schoonzus D.(...) S.(...) F.(...), Th.(...) V. (...) (o.v. (...)) werd op 7 juni 2021 de vluchtelingenstatus toegekend. Uw schoonouders P.(...) D.(...) F.(...), E. (...) (o.v. (...)) en D.(...) S.(...) F.(...), R. (...) M. (...) (o.v. (...)) reisden in juli 2021 af naar België om uw schoonzus bij te staan bij haar operatie. In afwezigheid van uw schoonouders trok u met uw echtgenoot D.(...) S.(...) F.(...), T. (...) E. (...) (o.v. (...)) en zoon D.(...) M.(...) F.(...), L. (...) D. (...) (o.v. (...)) in het huis van uw schoonouders in. Toen u daar woonde ondervond u en uw gezin vanaf augustus of september 2021 overlast en problemen met de burens J. (...) B. (...) en zijn vrouw N. (...) die betrokken waren bij drugshandel. In oktober werden de problemen ernstiger en kregen jullie meer (doods)bedreigingen. Ze gooiden ook bijvoorbeeld met stenen naar jullie huis en beledigden en intimideerden u en uw gezin. In deze periode rond 7 oktober 2021 begon men uw man ook af te persen. Ze eisten zeventig real per week. U vermoedt dat uw man één of twee keer betaalde. Op een dag kwamen er personen aan jullie voordeur die uw echtgenoot een videocall van P. (...) lieten zien. P. (...) bedreigde uw man en toonde zijn wapen. Naar aanleiding van dit incident spoorde u uw man aan om een klacht in te dienen bij de politie. Uw echtgenoot diende een klacht in bij de politie tegen jullie burens, stopte vervolgens met zijn werk rond 15 oktober 2021, en één à twee dagen na het indienen van de klacht vertrokken jullie om bij uw tante G. (...) te gaan wonen. Tijdens dit verblijf bemerkte u een verdachte toename van het aantal auto's in de straat van uw tante. P. (...), J. (...) B. (...) en N. (...) behoorden tot de bende Sindicato do Crime die actief is in het noorden van Brazilië. Samen met uw echtgenoot en zoon verliet u Brazilië en jullie kwamen aan in Frankrijk op 25 oktober 2021. Jullie reisden vervolgens door naar België waar u en uw echtgenote een verzoek om internationale bescherming indienden op 26 oktober 2021. Begin januari 2022 werd een andere zoon van u samen met een vriendje aangevallen in Brazilië, maar u weet niet of dit incident verband houdt met uw problemen. Bij terugkeer naar Brazilië vreest u dat u zal worden vervolgd door P. (...), J. (...) B. (...) en N. (...). Ter staving van uw verzoek legt u neer: uw paspoort en een usb-stick neer met daarop audio-opnames, afdrukken van gesprekken via whatsapp en geschreven verklaringen van uw moeder, van uw zoon D. (...) E. (...) en uw schoonzus Th. (...) V. (...) (o.v. (...)) inzake jullie problemen in Brazilië. Uw echtgenoot legt zijn paspoort neer en zijn ingediende klacht bij de politie (d.d. 13/10/2021). Uw schoonouders leggen hun paspoorten, identiteitskaarten en huwelijksattest neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit uw verklaringen blijkt dat uw asielmotieven volledig gelijklopen met deze die uw echtgenoot D.(...)

S.(...) F.(...), T.(...) E.(...) (o.v. (...)) verklaarde. In het kader van zijn verzoek werd een weigeringsbeslissing genomen die luidt als volgt:

(...)

Na het voorgaande moet ook inzake uw verzoek om internationale bescherming worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.3.3. De bestreden beslissing ten aanzien van E. P. D. F. (tweede verzoeker) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Braziliaanse nationaliteit en bent u afkomstig uit Mossoro (Brazilië). Uw dochter D.(...) S.(...) F.(...), Th. (...) V. (...) (o.v. (...)) werd op 7 juni 2021 de vluchtelingenstatus toegekend. U en uw echtgenote D.(...) S.(...) F.(...), R. (...) M. (...) (o.v. (...)) reisden in juli 2021 af naar België om uw dochter Th. (...) bij te staan bij haar operatie. In jullie afwezigheid trok uw zoon D.(...) S.(...) F.(...), T. (...) E. (...) (o.v. (...)) met zijn echtgenote V.(...) D.(...) M.(...), I.(...) (o.v. (...)) en zoon D.(...) M.(...) F.(...), L.(...) D.(...) (o.v. (...)) in jullie huis in. In oktober 2021 begon uw zoon T. (...) en zijn gezin echter problemen te ondervinden met zijn burens die betrokken waren bij drugshandel. T. (...) en zijn gezin werden lastiggevallen en geïntimideerd door deze burens. Uw zoon kreeg ook doodsb bedreigingen te verwerken en mannen kwamen aan het huis om hem wapens te tonen. Concreet werd hij bedreigd door de buurman J. (...) B. (...) en door de bendeleider P. (...) die banden hebben met de bekende bende C. (...) V. (...). T. (...) trok met zijn gezin naar een tante van zijn vrouw om daar onder te duiken gedurende veertien dagen. In deze periode werd er in uw huis, waar T. (...) dus tot voor kort verbleef, ingebroken en alles werd overhoop gehaald. Vervolgens diende T. (...) ongeveer één maand voor zijn vertrek naar België reisde een klacht in bij de politie tegen zijn bedreigers. Nadat hij deze klacht indiende zette hij zijn werk stop, maar werd hij tevens door zijn bedreigers gevraagd om wekelijks een geldsom te betalen. U vermoedt dat T. (...) minstens één keer een bedrag betaalde aan de bedreigers. Samen met zijn echtgenote verliet T. (...) Brazilië en kwam aan in Frankrijk op 25 oktober 2021. Ze reisden vervolgens door naar België waar T. (...) en zijn echtgenote een verzoek om internationale bescherming indienden op 26 oktober 2021. U en uw echtgenote dienden een verzoek om internationale bescherming in op 16 december 2021. Bij terugkeer naar Brazilië vreest u dat u zal worden vervolgd door P. (...), J. (...) B. (...) en hun bende. Ter staving van jullie verzoek leggen u en uw echtgenote jullie paspoorten, jullie identiteitskaarten en jullie huwelijksakte neer. Uw zoon T. (...) en zijn vrouw leggen daarnaast nog volgende documenten neer: hun paspoorten, de ingediende klacht bij de politie (d.d. 13/10/2021), een usb-stick neer met daarop audio-opnames, afdrukken van gesprekken via whatsapp en geschreven verklaringen van de moeder van de vrouw van T. (...), van een stiefzoon van T. (...) en van uw dochter Th. (...) V. (...) (o.v. (...)) inzake jullie problemen in Brazilië.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit uw verklaringen blijkt dat uw asielmotieven volledig gelijklopen met deze die uw zoon D.(...) S.(...) F.(...), T.(...) E.(...) (o.v. (...)) verklaarde. In het kader van zijn verzoek werd een weigeringsbeslissing genomen die luidt als volgt:

(...)

Na het voorgaande moet ook inzake uw verzoek om internationale bescherming worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3.4. De bestreden beslissing ten aanzien van R. M. D. S. F. (tweede verzoekster) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Braziliaanse nationaliteit en bent u afkomstig uit Açu (Brazilië). Uw dochter D.(...) S.(...) F.(...), Th. (...) V. (...) (o.v. (...)) werd op 7 juni 2021 de vluchtelingenstatus toegekend. U en uw echtgenoot P.(...) D.(...) F.(...), E.(...) (o.v. (...)) reisden in juli 2021 af naar België om uw dochter Th.(...) bij te staan bij haar operatie. In jullie afwezigheid trok uw zoon D.(...) S.(...) F.(...), T. (...) E. (...) (o.v. (...)) met zijn echtgenote V.(...) D.(...) M.(...), I. (...) (o.v. (...)) en zoon D.(...) M.(...) F.(...), L. (...) D. (...) (o.v. (...)) in jullie huis in. In deze periode kreeg begon uw zoon T. (...) en zijn gezin echter problemen te ondervinden met zijn burens die betrokken waren bij drugshandel. T. (...) en zijn gezin werden lastiggevallen en geïntimideerd door deze burens. Concreet werd hij bedreigd door de buurman J. (...) B. (...), zijn vrouw en door de bendeleider P. (...) die banden hebben met de bekende bende Comando Vermelho. Op een dag kwam er een zwarte wagen aan het huis en mannen toonden T. (...) een videocall met P. (...) waarin die T. (...) met wapens bedreigde. De dag nadien trok T. (...) met zijn gezin naar de woning van de tantes van zijn vrouw om daar onder te duiken gedurende veertien tot twintig dagen. Vervolgens diende hij een klacht in bij de politie tegen zijn bedreigers en in diezelfde periode stopte T. (...) ook met werken. Samen met zijn echtgenote verliet T. (...) Brazilië en kwam aan in Frankrijk op 25 oktober 2021. Ze reisden vervolgens door naar België waar T. (...) en zijn echtgenote een verzoek om internationale bescherming indienden op 26 oktober 2021. Nadat T. (...) en zijn gezin Brazilië verlieten kwamen er bendeleden zich informeren over T. (...) bij de burens van die tantes. Via uw zus hoorde u dat uw zoon T. (...) ook nog steeds wordt gezocht in de buurt van jullie huis en dat er in november 2021 in uw huis werd ingebroken. U en uw echtgenote dienden een verzoek om internationale bescherming in op 16 december 2021. Iets voor Kerstmis 2021 werd in Brazilië een andere zoon van uw schoondochter I. (...), genaamd M. (...), door iemand van de bende gevraagd waar zijn ouders waren terwijl hij aan het voetballen was. Uiteindelijk werd hij in elkaar geslagen. Een neef van uw zoon T. (...), genaamd U. (...), werd na hun vertrek ook gevraagd naar uw zoon T. (...) en zijn gezin. Bij terugkeer naar Brazilië vreest u dat u zal worden vervolgd door P. (...), J. (...) B. (...) en hun bende. Ter staving van jullie verzoek leggen u en uw echtgenoot jullie paspoorten, jullie identiteitskaarten en jullie huwelijksakte neer. Uw zoon T. (...) en zijn vrouw leggen daarnaast nog volgende documenten neer: hun paspoorten, de ingediende klacht bij de politie (d.d. 13/10/2021), een usb-stick neer met daarop audio-opnames, afdrukken van gesprekken via whatsapp en geschreven verklaringen van de moeder van de vrouw van T. (...), van een stiefzoon van T. (...) en van uw dochter T. (...) V. (...) (o.v. (...)) inzake jullie problemen in Brazilië.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit uw verklaringen blijkt dat uw asielmotieven volledig gelijklopen met deze die uw zoon D.(...) S.(...) F.(...), T.(...) E.(...) (o.v. (...)) verklaarde. In het kader van zijn verzoek werd een weigeringsbeslissing genomen die luidt als volgt:

“(…)”

Na het voorgaande moet ook inzake uw verzoek om internationale bescherming worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een eerste middel voeren verzoekende partijen de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), van de artikelen 48, 48/2 tot 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), en van de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

In het verzoekschrift wordt betoogd dat eerste verzoeker een klacht heeft ingediend bij de politie naar aanleiding van een afpersing door de burens die betrokken zijn bij drugshandel. Deze burens behoren tot de bende *Sindicato do Crime* van Rio Grande Do Norte. Nadat de bende kennis heeft genomen van de klacht, ging de bende actief op zoek naar eerste verzoeker. Voorts wordt in het verzoekschrift ingegaan op de invloedrijke bendes in Brazilië, ter illustratie waarvan er wordt geciteerd uit het artikel *“Brésil ces gangs qui terrorisent Rio de Janeiro”* van Atlantico van 24 mei 2018 en *“Gangs à Rio de Janeiro du decor”* van Le Figaro van 14 mei 2021.

Verder benadrukken verzoekende partijen de machtsstroom van de bendes naar aanleiding van de Covid-19-pandemie, ter illustratie waarvan er wordt geciteerd uit het artikel *“Power in the time of covid how criminal gangs have strengthened their hand during pandemic”* van The National News van 25 juni 2021. Volgens verzoekende partijen is het duidelijk dat op basis van de terreur en de straffeloosheid van de Braziliaanse bendes zij gevaar lopen voor hun leven. Verzoekende partijen stellen daarnaast dat er een gewelddadig en dodelijk klimaat heerst tussen bendes en de Braziliaanse politie waarbij burgers vaak collaterale schade uitmaken. Hiertoe wordt er verwezen naar het artikel *“Country reports on human rights practices”* van State van 30 maart 2021.

Verzoekende partijen hekelen dat het CGVS geen rekening heeft gehouden met de elementen die verband houden met de situatie in het land van herkomst noch met de individuele situatie van verzoekende partijen. Verder betogen verzoekende partijen dat ze in het land van herkomst ernstige schade zullen lijden in de vorm van onmenselijke en vernederende behandeling, overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen stellen dat het onmogelijk is om in Brazilië een menswaardig leven te leiden, wat een belangrijk moreel begrip van de preambule van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens van 10 december 1948 (hierna: UVRM) definieert als de grondslag van vrijheid, rechtvaardigheid en vrede in de wereld. Verzoekende partijen stellen verder in het verzoekschrift dat volgens artikel 3 van het EVRM niemand onderworpen mag worden aan foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Verzoekende partijen citeren vervolgens vaste rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens: *“EHMR, Soering t. Verenigd Koninkrijk, 7 juli 1989, verzoek. N° 14038/88; EHRM, Vilvarajah e.a. t. Verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991; EHMR, Chahal t. Verenigd Koninkrijk, 16 november 1996, verzoek. N° 22414/93; EHRM, Ahmed t. Oostenrijk, 17 december 1996, verzoek. N° 25964/94 ; EHRM, Saadi t. Italië, 28 februari 2008, verzoek. N° 37201/06 ; EHRM, M.S.S t. België en Griekenland, 21 januari*

2011; EHRM, *Husseinie t. Zweden*, 13 oktober 2011, verzoek. N° 10611/09; RvV, arrest 128 564, 128 540 en 128 565 dd. 2 september 2014) en verplicht de staten de nodige maatregelen te nemen om enige schending van deze recht te vermijden, ongeacht dat de schending veroorzaakt word door een overheidsactor of door een particulier (EHRM, *Chahal t. Verenigd Koninkrijk*, 15 november 1996; EHRM, *H.L.R. t. Frankrijk*, 29 april 1997, verzoek. N° 24573/94 de welke vermeldt dat “en raison du caractère absolu du droit garanti, la Cour n'exclut pas que l'article 3 trouve aussi à s'appliquer lorsque le danger émane d'une personne ou de groupes qui ne relèvent pas de la fonction publique”, §40). Zo beoordeelde de Raad van State in een arrest 96.643 dd. 19 juni 2001 dat artikel 3 EVRM, de lidstaten verplichtte het recht die door deze bepaling beschermt word niet te schenden maar ook de schendingen ervan te voorkomen (CE, n° 96.643, 19 juin 2001, *Adm. Publique*, 09/2001, 154 – 155)”.

Verder stellen verzoekende partijen dat artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000 (hierna: EU-Handvest) gelijkwaardig is aan artikel 3 van het EVRM. Vervolgens wordt in het verzoekschrift een theoretische uiteenzetting gemaakt omtrent het voordeel van de twijfel dat volgens verzoekende partijen aan hen zou moeten worden toegekend op basis van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen betogen dat de geleden vervolgingen aanleiding geven tot een vermoeden, met name een ernstige aanwijzing dat zij in geval van terugkeer hetzelfde zullen ondergaan. Voorts stellen verzoekende partijen dat artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet de bewijslast omkeert en het CGVS niet op een geldige of voldoende wijze aantoon dat verzoekende partijen niet langer het risico lopen om vervolgd te worden. Volgens verzoekende partijen zijn de voorwaarden van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet voldaan daar zij niet de status van strijdende partijen hebben en er een reëel risico bestaat van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.1.2. Verzoekende partijen voeren in een tweede middel de schending van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/6, § 5 en 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekende partijen menen dat de grieven van het CGVS onvoldoende en niet draagkrachtig zijn op basis van drie punten. Volgens verzoekende partijen heeft de *protection officer* geen grondig onderzoek van de feiten verricht, niet de noodzakelijke informatie verzameld en niet alle elementen van het dossier in aanmerking genomen. Hiertoe verwijzen verzoekende partijen naar artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet en arresten van de Raad van State (hierna: RvS) inzake de zorgplicht (RvS 17 september 2012, nr. 220 622, RvS 19 augustus 2008, nr. 185 724).

Wat betreft de laattijdige verzoeken om internationale bescherming van tweede verzoeker en tweede verzoekster betogen zij dat zij geen reden hadden om niet naar Brazilië terug te keren maar dat er voor hen een risico bestond in geval van een terugkeer en dat het niet onlogisch is dat er een tijdsverloop was tussen de verzoeken om internationale bescherming.

Inzake de tegenstrijdige verklaringen van eerste verzoeker bij de DVZ en het CGVS, betogen verzoekende partijen dat wat eerste verzoeker aan het CGVS heeft verklaard, de waarheid is. Volgens hem was hij zeer gestresseerd tijdens het eerste gehoor bij de DVZ en waren de gehooromstandigheden zeer slecht. De gehooromstandigheden zijn namelijk vaak moeilijk (lawaai, meerdere mensen in hetzelfde kantoor, soms geen mogelijkheid om verklaringen te herlezen etc.) en worden de kandidaten onder druk gezet om niet in detail te treden, de feiten kort samen te vatten en de vragenlijst te ondertekenen zonder het opnieuw te lezen of zonder dat de tolk de vragenlijst terug leest. Bovendien hebben asielzoekers vaak nog nooit een advocaat ontmoet en zien ze niet de noodzaak in om waakzaam te zijn voor wat er in de vragenlijst is geschreven. Ze melden pas veel later, met name tijdens hun hoorzitting in het CGVS, fouten, correcties en omissies met betrekking tot de inhoud van de vragenlijst.

Volgens verzoekende partijen zouden verklaringen die bij de DVZ worden afgelegd, zonder de aanwezigheid van een advocaat, zonder de mogelijkheid van controle en zonder de mogelijkheid van voorafgaand contact, niet op een geldige wijze mogen worden tegengeworpen aan de kandidaat-vluchteling, op straffe van schending van artikel 6 van het EVRM en van het recht op een eerlijk proces. Zelfs indien dit beginsel niet in deze zaak kan worden toegepast, zouden volgens verzoekende partijen

de asielinstanties bijzonder flexibel en aanpasbaar moeten zijn met betrekking tot de inhoud van de vragenlijsten. In het licht van deze elementen betogen verzoekende partijen dat het heel begrijpelijk is dat er tegenstrijdige verklaringen werden afgelegd.

Wat betreft de tegenstrijdige verklaringen tussen eerste verzoeker, tweede verzoeker en tweede verzoekster, stelt eerste verzoeker dat de ouders niet op de hoogte waren van de details van zijn verhaal en dat de verklaringen inzake de problemen van eerste verzoeker elkaar niet tegenspreken. Bovendien stelt eerste verzoeker dat zijn ouders vrij oud en kwetsbaar zijn wegens hun gezondheid. Tweede verzoekster lijdt namelijk aan het syndroom van Horton, diabetes en heeft een hoge bloeddruk. Tweede verzoeker lijdt aan een depressie, heeft diabetes en een hoge bloeddruk. Er zou inzake de tegenstrijdige verklaringen rekening moeten worden gehouden met de leeftijd, de kwetsbaarheid en lange ondervragingen van de verzoekende partijen.

Inzake het voordeel van de twijfel stellen verzoekende partijen dat indien er twijfel bestaat omtrent de geloofwaardigheid van het relaas van verzoekende partijen, de Raad het principe van het voordeel van de twijfel, als criterium voor het onderzoek van de beschermingsvraag aanneemt. Hiertoe verwijst het verzoekschrift naar arresten van de Vaste Beroepscommissie voor de Vluchtelingen (hierna: VBC) (VBC van 16 november 2009) arresten van de Raad (RvV 28 januari 2009, nr. 22 144, RvV 2 oktober 2008, nr. 16 891), het *Handboek on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 protocol relating to the Status of Refugees* en vervolgens enkele arresten van de Raad (RvV 2 oktober 2008, nr. 891, RvV 23 juni 2009 nr. 28 972, RvV 20 november 2008, nr. 18 937 en RvV 19 mei 2009, nr. 27 489).

Verzoekende partijen vragen in hoofdorde de uitvoering van de bestreden beslissingen te hervormen en de verzoekende partijen de subsidiaire bescherming toe te kennen en in ondergeschikte orde de bestreden beslissingen te vernietigen en het dossier naar het CGVS terug te sturen voor bijkomend onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoekende partijen voegen geen bijkomende stukken aan het verzoekschrift.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van de verzoekende partijen daarop.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet

een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

*“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan”.*

2.3.3. Ontvankelijkheid van de middelen

De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden. Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen niet verduidelijken op welke wijze zij de artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet geschonden achten. De Raad ziet overigens niet in hoe de aangehaalde artikelen zouden geschonden zijn. Artikel 48 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden die daartoe worden gesteld door de internationale overeenkomsten die België binden, als vluchteling kan worden erkend. Artikel 48/2 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de in artikel 48/3 of artikel 48/4 bedoelde voorwaarden als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kan worden erkend. Het betreffen echter algemeen geformuleerde artikelen, die het recht op asiel of op subsidiaire bescherming voor bepaalde personen omschrijven doch geenszins een automatisme inhouden voor personen die zich op de Vluchtelingenconventie *juncto* artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of op artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet beroepen om asiel dan wel subsidiaire bescherming te verkrijgen.

Voorts verduidelijken verzoekende partijen in hun tweede middel niet op welke wijze zij artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen geschonden achten. De Raad ziet overigens niet in hoe dit artikel, dat het toepassingsgebied van de wet aanduidt, geschonden zou kunnen zijn.

Verzoekende partijen tonen verder niet concreet aan op welke wijze artikel 17 van het koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het CGVS *in casu* en door de bestreden beslissingen zou zijn geschonden. Evenmin werken zij *in concreto* uit waaruit deze schending zou bestaan. Hoe de tweede paragraaf van deze bepaling zou zijn geschonden, wordt evenmin uitgewerkt. Hoe de derde paragraaf van dit artikel, dat betrekking heeft op het overmaken van aanvullende opmerkingen of aanvullende stukken aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, het voegen van deze opmerkingen en stukken bij het individueel dossier van de asielzoeker en het rekening houden met deze opmerkingen en stukken, door het CGVS en in deze geschonden zou zijn, kan evenmin worden ingezien. Derhalve wordt ook deze schending niet op dienstige wijze aangevoerd.

Wat betreft de algemene verwijzing van verzoekende partijen naar “*het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur*” stelt de Raad vast dat in het verzoekschrift enkel het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel concreet worden vermeld. Het is niet de taak van de Raad om te achterhalen welk(e) ander(e) beginsel(en) verzoekende partijen eventueel nog zouden kunnen bedoelen. Dit onderdeel van de middelen, in zover het geen betrekking heeft op de zorgvuldigheids- en redelijkheidsplicht, wordt derhalve evenmin ontvankelijk aangevoerd.

In de mate dat verzoekende partijen aanvoeren dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.4. Motieven van de bestreden beslissingen

2.3.4.1. In de bestreden beslissingen worden verzoekende partijen – waarbij eerste verzoekster, tweede verzoeker en tweede verzoekster zich op dezelfde asielmotieven steunen als eerste verzoeker – de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

(i) het door eerste verzoeker geschetste conflict met Pepe of andere leden van de bendes van *Sindicato do Crime van Rio Grande Do Norte* en *Comando Vermelho* is van louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard en houdt geen verband met één van de criteria bepaald in het Vluchtelingenverdrag;

(ii) de houding van tweede verzoeker en tweede verzoekster, met name hun laattijdige verzoeken om internationale bescherming en hun intentie om nog terug te keren naar Brazilië, staan haaks op een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming;

(iii) verzoekende partijen hebben opeenvolgend en/of onderling tegenstrijdige verklaringen afgelegd over a) de periode gedurende dewelke eerste verzoeker werd bedreigd, alsook wanneer de afpersingen precies startten, b) hoe vaak eerste verzoeker de bende heeft betaald, c) wanneer eerste verzoeker stopte met werken, d) wanneer eerste verzoeker een klacht heeft ingediend bij de politie, e) wanneer eerste verzoeker en eerste verzoekster bij de tante van eerste verzoekster gingen onderduiken en voor hoelang, f) wanneer en/of M., de zoon van eerste verzoekster, persoonlijk werd aangevallen, dan wel of deze problemen gelinkt zijn aan hun beweerdde problemen met de bende, h) of de bedreigers erin geslaagd zijn het huis in Brazilië te zijn binnengedrongen toen eerste verzoeker en eerste verzoekster bij de tante verbleven;

(iii) de paspoorten van eerste verzoeker en eerste verzoekster werden uitgegeven op 7 oktober 2021 wat impliceert dat zij reeds voor de afpersing, voor de videocall, voor het indienen van de politieklacht (*d.d.* 13/10/2021) en voor de verhuis naar de tante van eerste verzoekster besloten om Brazilië te verlaten;

(iv) het (criminele) geweld in Brazilië is doelgericht en niet willekeurig van aard. Nergens uit de informatie blijkt dat er actueel in Brazilië sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Brazilië een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen brachten geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Al deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissingen.

2.3.4.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissingen op eenvoudige wijze in die beslissingen kunnen worden gelezen zodat verzoekende partijen er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, voldaan. Verzoekende partijen maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. De middelen kunnen in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen worden genomen. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.3.5.1. Verzoekende partijen verklaren bij een terugkeer naar Brazilië te vrezen te worden vervolgd door leden van de bendes *Sindicato do Crime van Rio Grande Do Norte* en *Comando Vermelho* nadat eerste verzoeker een klacht indiende tegen P. en de bendes.

2.3.5.2. Na lezing van de administratieve dossiers besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekende partijen geen geloofwaardige elementen aanbrengen waaruit kan blijken dat zij hun land van herkomst zijn ontvlucht of dat zij er niet zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

Verzoekende partijen dienen om de vluchtelingenstatus toegekend te krijgen overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet immers aan te tonen dat zij worden vervolgd omwille van één van de in artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag bepaalde gronden, te weten ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging.

In bestreden beslissingen wordt vastgesteld dat de door verzoekende partijen beschreven moeilijkheden en asielmotieven, meer bepaald het conflict met P. of andere leden van de bendes *Sindicato do Crime van Rio Grande Do Norte* en *Comando Vermelho* dat voortspoot uit een burencan conflict, geen verband houden met één van de voormelde criteria en bijgevolg niet kunnen worden aanzien als 'vervolging' in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Verzoekende partijen ontwikkelen in het verzoekschrift geen argumenten die een ander licht kunnen werpen op de voormelde pertinente en terechte besluitvorming.

De commissaris-generaal heeft aldus terecht geoordeeld dat de door verzoekende partijen aangegeven redenen om hun land te verlaten inderdaad louter van interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard zijn.

2.3.5.3. Bijkomend wordt vastgesteld dat hoe dan ook geen geloof kan worden gehecht aan de verklaringen van verzoekende partijen betreffende de aangevoerde problemen met P. of met andere bendeleden.

2.3.5.3.1. Zo wijst de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen terecht op het laattijdig verzoek om internationale bescherming van tweede verzoeker en tweede verzoekster. De houding van verzoekende partijen getuigt immers niet van een gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in het Vluchtelingenverdrag of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. De Raad benadrukt in dit verband dat van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroept, redelijkerwijs mag worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de

asielinstanties van het onthaalland, *quod non in casu*. Hoewel tweede verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud aanhaalt dat zij en tweede verzoeker hoorden van de bedreiging ten aanzien van eerste verzoeker, dat hij naar België moest vluchten en hierdoor asiel moest aanvragen (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud R. M. D. S. F. d.d. 11 maart 2022 (hierna: CGVS tweede verzoekster), p. 4) en daarbij aldus te kennen geeft dat zij op de hoogte waren van de voorgehouden vervolgingsfeiten alvorens eerste verzoeker en eerste verzoekster het land hadden verlaten op 26 oktober 2021, hebben zij slechts anderhalve maand na eerste verzoeker en eerste verzoekster, met name op 16 december 2021, om internationale bescherming verzocht. De argumentatie dat tweede verzoeker en tweede verzoekster geen reden hadden om in het begin niet terug te keren naar Brazilië kan geenszins als afdoende verschoning worden aanvaard en kan niet vergoelijken waarom zij gedurende die periode hebben nagelaten om minstens een poging te ondernemen om zich te verzekeren van een blijvende bescherming tegen de voorgehouden vrees die hen verhindert terug te keren naar hun land van herkomst. In dit verband dient er bovendien op gewezen dat tweede verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud als reden voor hun laattijdig verzoek om internationale bescherming verwijst naar het feit dat zij niet bij hun dochter konden blijven en zij op het ogenblik dat hun dochter wilde verhuizen naar een groter appartement, waarvoor zij niet de nodige middelen hadden, een verzoek om internationale bescherming indienden (administratief dossier E. P. D. F. d.d. 11 maart 2022 (hierna: CGVS tweede verzoeker), p. 5). Dat tweede verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud zelfs geheel niet verwijst naar de beweerde vervolgingsfeiten in Brazilië wanneer hem wordt gepeild naar waarom zij laattijdig een verzoek om internationale bescherming, relateert verder de voorgehouden vrees voor vervolging.

2.3.5.3.2. Verder stelt de commissaris-generaal op goede gronden vast dat de verklaringen van verzoekende partijen onderling, dan wel dat hun opeenvolgende verklaringen inconsistenties en tegenstrijdigheden bevatten. Dienaangaande staat in de bestreden beslissing te lezen als volgt:

“Daarbij blijkt dat uw verklaringen, die van uw echtgenote en van uw ouders op een aantal punten niet overeenstemmen. Uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) stemmen niet helemaal overeen met uw verklaringen op uw persoonlijk onderhoud op het CGVS. Op uw interview op de DVZ zei u dat u dagelijks gedurende ongeveer één jaar werd bedreigd en u de bende op sommige momenten heeft betaald (CGVS-Vragenlijst D.(...) S.(...) F.(...), T. (...) E. (...) d.d. 06/12/2021, hierna CGVS-Vragenlijst, vraag 3.5). Tegen het CGVS vertelde u echter dat de problemen begonnen ongeveer in juni 2021 en u slechts één keer de bende betaalde (CGVS p.11,16-17). U verklaart op het CGVS ook dat u op dezelfde dag dat u via videocall met P. (...) sprak stopte met naar uw werk te gaan uit vrees en omdat u nadien een politieklacht wilde indienen tegen uw bedreigers (CGVS p.12-13). Uw echtgenote en uw vader zeggen echter dat u pas na het indienen van de klacht bij de politie stopte met uw werk (zie notities persoonlijk onderhoud van V.(...) D.(...) M.(...), I. (...) d.d. 20/01/2022, hierna CGVS vrouw, p.8; CGVS vader p.8). Uw vader vertelt verder dat u deze klacht indiende ongeveer één maand voor uw definitief vertrek op 25 oktober 2021, terwijl u aangaf de klacht slechts negen dagen voor uw vertrek te hebben ingediend, zijnde op 16 oktober 2021 (CGVS p.7-8; CGVS vader p.8). De opmaakdatum van het pv dat u heeft ingediend is 13 oktober 2021 (zie ingediend document nr 2). Uw vader meent ook dat u pas na het indienen van de klacht werd afgeperst, terwijl u duidelijk aangaf dat het reeds voordien begon vanaf 10 oktober 2021 (CGVS p.16-17; CGVS vader p.10). Voorts is het toch ook eigenaardig dat uw vader stelt dat u en uw gezin eerst bij die tante van uw echtgenote onderdoken en u pas nadien de klacht ging indienen (CGVS vader p.9). U vertelt echter dat het andersom gebeurde: eerst diende u die klacht in en vervolgens trok u met uw gezin naar die tante van uw vrouw om onder te duiken (CGVS p.10). Uw moeder maakt eveneens opvallende verklaringen over het verloop van de gebeurtenissen in Brazilië want ook zij vertelt uiteindelijk dat u eerst bij de tante van uw vrouw onderdook en pas vandaaruit een klacht indiende bij de politie en in diezelfde periode uw werk stopzette (CGVS moeder p.6-7). De dag nadat u de videocall had met P. (...) zou u met uw gezin naar de woning van de tante van uw echtgenote zijn gegaan om daar onder te duiken, aldus uw moeder (CGVS moeder p.9). Dit strookt opnieuw niet met uw verklaringen waaruit blijkt dat er toch ongeveer één week zat tussen de videocall en jullie verhuis naar de tante van uw vrouw (CGVS p.10). Hierbij aansluitend is het ook vreemd dat uw ouders beweren dat u en uw gezin veertien tot twintig dagen bij die tante van uw vrouw zou zijn ondergedoken (CGVS moeder p.6; CGVS vader p.9). Uit uw verklaringen en documenten blijkt immers dat u er slechts één week doorbracht, namelijk vanaf 17 of 18 oktober 2021 tot aan jullie definitief vertrek op 25 oktober 2021 (CGVS man p.7-8,10; zie ingediende documenten nr 1). Uw moeder vertelt verder ook dat een andere zoon van uw vrouw, genaamd M. (...), iets voor Kerstmis 2021 in Brazilië terwijl hij aan het voetballen was door iemand van de door jullie gevreesde bende werd geslagen nadat hij om informatie werd gevraagd over u en uw echtgenote (CGVS moeder p.5). Dit strookt echter wederom niet met uw verklaringen en die van uw vrouw. Zo zou M. (...) eerder in januari 2022 aan het fietsen zijn geweest met een vriendje, werd hij niet geslagen in tegenstelling tot zijn vriendje, en weten u en uw vrouw niet zeker of dit incident gerelateerd is

aan jullie problemen (CGVS p.18; CGVS vrouw p.11). Tot slot is het ook opmerkelijk dat uw vader als enige op het CGVS heeft verklaard dat jullie bedreigers erin geslaagd zijn om het huis van uw ouders binnen te dringen toen u en uw gezin bij de tante van uw vrouw verbleven (CGVS vader p.10). Volgens uw vader beukte men de deur gewoon in en haalden ze heel het huis overhoop (CGVS vader p.10). U noch uw vrouw hebben dit aangehaald ten aanzien van de DVZ of het CGVS. Nochtans werd u, uw vrouw en uw moeder op het CGVS uitdrukkelijk gevraagd om alle incidenten aan te halen en hadden jullie niets meer toe te voegen voor wat betreft de door jullie aangehaalde incidenten (CGVS p.11,21; CGVS vrouw p.7-8,12; CGVS moeder p.4-5,10). Uw moeder beweerde op haar beurt op de DVZ dat de bende het huis van uw ouders binnenvielen omdat ze op zoek waren naar u, maar dat u kon ontsnappen en naar het huis van uw vrouw kon gaan (CGVS-Vragenlijst D.(...) S.(...) F.(...), R. (...) M. (...) d.d. 21/01/2022, hierna CGVS-Vragenlijst moeder, vraag 3.5). Dit strookt eveneens niet met de versie dat u en uw gezin naar het huis van de tante van uw echtgenote gingen. Voorgaande tegenstrijdige en inconsistente verklaringen doet de geloofwaardigheid van jullie asielmotieven afbrokkelen.

Hierbij aansluitend dient erop gewezen te worden van een verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, verwacht kan worden dat die alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk kan aanbrengen, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview bij de DVZ, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Redelijkerwijze kan van u, van uw echtgenote en van uw ouders worden verwacht dat jullie eensluidende en samenhangende verklaringen afleggen over de incidenten, problemen en motieven die de kern van jullie vluchtrelaas uitmaken, quod non in casu."

Inzake de tegenstrijdige verklaringen van verzoekende partijen die bij de DVZ en het CGVS werden afgelegd over a) hoelang eerste verzoeker werd bedreigd; b) hoe vaak eerste verzoeker de bende een wekelijkse huur heeft betaald; c) wanneer eerste verzoeker stopte met werken; d) wanneer eerste verzoeker een klacht heeft ingediend bij de politie; e) wanneer eerste verzoeker en eerste verzoekster bij de tante van eerste verzoekster gingen onderduiken en voor hoelang; f) wanneer en of de zoon van eerste verzoekster wel of niet werd aangevallen; h) of de bedreigers het huis in Brazilië zijn binnengedrongen toen eerste verzoeker en eerste verzoekster bij de tante verbleven, betogen verzoekende partijen in het verzoekschrift dat de verklaringen die eerste verzoeker bij het CGVS heeft afgelegd, de waarheid zijn. De Raad benadrukt in dit verband dat het louter vasthouden aan één versie van de tegenstrijdige verklaringen in eerste verzoekers opeenvolgende verklaringen onvoldoende is om de tegenstrijdigheden te herstellen. De bevestiging van een eerder afgelegde verklaring en het bijgevolg impliciet ontkennen van een andere afgelegde verklaring is dan ook geen ernstig verweer om de in de bestreden beslissingen vastgestelde incoherenties te vergoelijken.

In zoverre verzoekende partijen de vastgestelde tegenstrijdigheden en inconsistenties in eerste verzoekers verklaringen voorts pogen te vergoelijken, stellende dat verzoekende partijen zeer gestresseerd waren tijdens het interview op de DVZ, kan erop worden gewezen dat elke verzoeker om internationale bescherming onder een zekere spanning staat wegens de ervaringen die hij of zij heeft meegemaakt, maar toch van hem kan worden verwacht dat de essentie van het vluchtrelaas op een coherente en geloofwaardige wijze wordt uiteengezet. Elk persoonlijk onderhoud brengt stress en emoties met zich mee en de interviewer houdt hiermee rekening, maar *in casu* is er geen gegeven voorhanden dat stress en emoties eerste verzoeker verhinderd hebben volwaardige, eenduidige en consistente verklaringen af te leggen. Uit de administratieve dossiers blijkt immers nergens dat verzoekende partijen in de loop van de procedure melding zouden hebben gemaakt van traumatische ervaringen waardoor zij niet in staat zouden zijn geweest om coherente verklaringen af te leggen.

Waar verzoekende partijen in het verzoekschrift te dezen aanvoeren dat rekening moet worden gehouden met de omstandigheden waarin de interviews op de DVZ plaatsvinden (vaak heel moeilijke gehooromstandigheden, de kandidaten onder druk worden gezet, asielzoekers vaak nog nooit een advocaat hebben gezien) en zij zich afvragen of de Salduz-jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) niet moet worden toegepast op hoorzittingen op de DVZ, herinnert de Raad enerzijds eraan dat de DVZ en het CGVS geen rechtsprekende organen zijn, maar deel uitmaken van het bestuur en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur in acht moeten nemen, en anderzijds dat het arrest inzake Salduz een strafprocedure betreft. Verzoekende partijen kunnen bezwaarlijk voorhouden dat het recht op bijstand van een advocaat zoals gesteld in de zaak Salduz *mutatis mutandis* geldt in hun zaken aangezien verzoekende partijen geen "verdachten" zijn bij het onderzoek naar hun

beschermingsverzoek en zij ook niet werden “ondervraagd” door de “politie”, doch enkel door de asielinstanties werden gehoord om hun verzoeken om internationale bescherming toe te lichten. Het CGVS is er door de wet enkel mee belast na te gaan of de verzoeker om bescherming beantwoordt aan de definitie van vluchteling zoals bepaald in het Vluchtelingenverdrag en in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel of deze in aanmerking komt voor de toepassing van het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen derhalve niet aan dat de asielinstanties artikel 6 van het EVRM hebben geschonden tijdens het onderzoek naar hun vrees voor vervolging.

Verder dient erop gewezen dat uit de dossiers van verzoekende partijen blijkt dat hun verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken aan hen werden voorgelezen in het Portugees en zij deze voor akkoord hebben ondertekend, zodat zij zich akkoord hebben verklaard met de inhoud ervan. Verder dient ook te worden opgemerkt dat verzoekende partijen bij aanvang van de persoonlijke onderhouden op de zetel van het CGVS te kennen hebben gegeven dat het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken goed is verlopen (administratief dossier eerste verzoeker, p. 2-3; administratief dossier eerste verzoekster, p. 2-3; administratief dossier tweede verzoeker, p. 2-3; administratief dossier tweede verzoekster, p. 2-3). Verzoekende partijen brengen voorts in het verzoekschrift geen concrete elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat of welke van de verklaringen niet of foutief zouden zijn weergegeven. Ze preciseren evenmin in welke zin of welke verslagen onvolledig zouden zijn. De Raad benadrukt dat het niet ernstig is om na confrontatie met een negatieve beslissing louter hypothetische problemen met de gehooromstandigheden tijdens het interview op de DVZ op te werpen.

In zoverre verzoekende partijen wijzen op de gezondheidsproblemen van eerste verzoeker, tweede verzoeker en tweede verzoekster, alsook de leeftijd van tweede verzoeker en tweede verzoekster slagen zij er andermaal niet in de in de bestreden beslissingen vastgestelde inconsistenties en tegenstrijdigheden te verklaren of te weerleggen. Van verzoekende partijen, die beweren te vrezen voor hun veiligheid en hun leven en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vragen, mag redelijkerwijze worden verwacht dat zij bij machte zijn om een juist, precies en waarheidsgetrouw vluchtrelaas weer te geven en dat zij nauwkeurige, coherente en geloofwaardige verklaringen afleggen omtrent de redenen die hen ertoe hebben gebracht hun land van herkomst te ontvluchten dan wel verhinderen ernaar terug te keren. Daargelaten de blote beweringen van verzoekende partijen dienaangaande, kan uit de stukken waarop de Raad vermag acht te slaan op generlei wijze blijken dat gezondheidsproblemen en/of het nemen van medicatie hen zouden hebben verhinderd om volwaardige verklaringen af te leggen. Uit de administratieve dossiers blijkt immers dat verzoekende partijen tijdens hun persoonlijke onderhouden in staat waren om gedetailleerde verklaringen af te leggen en beschrijvingen te geven. Bovendien maakten verzoekende partijen op geen enkel ogenblik gewag van gezondheidsproblemen waardoor zij moeilijkheden zouden hebben om zich bepaalde feiten te herinneren. Verzoekende partijen brengen evenmin een medisch attest bij ter staving van hun beweringen in dit verband. Waar verzoekende partijen de hoge leeftijd opwerpen van tweede verzoeker en tweede verzoekster, merkt de Raad op dat de leeftijd van respectievelijk 53 en 54 jaar bezwaarlijk als dermate oud kan worden beschouwd alsook dat uit niets hun medische kwetsbaarheid in dit verband blijkt.

In zoverre verzoekende partijen in het verzoekschrift opmerken dat de verklaringen van eerste verzoeker en tweede verzoeker en tweede verzoekster grotendeels hetzelfde zijn, doch dat zij het hele verhaal niet “in de diepte” kenden zodat het niet verwonderlijk is dat er nog enkele tegenstrijdigheden zijn in de details van het verhaal, dient te worden benadrukt dat tweede verzoeker en tweede verzoekster in België internationale bescherming vragen omwille van de beweerdde problemen met P. en/of *Sindicato do Crime van Rio Grande Do Norte* en *Comando Vermelho*, zodat redelijkerwijze van hen kan worden verwacht dat zij zich terdege over deze problemen zouden hebben trachten te informeren. Bovendien hebben de vastgestelde tegenstrijdigheden geen betrekking op details, maar op feiten die rechtstreeks aanleiding hebben gegeven tot het vertrek uit Brazilië van eerste verzoeker en eerste verzoekster en dewelke tweede verzoeker en verzoekster zouden verhinderen terug te kunnen keren naar hun land van herkomst. Van verzoekende partijen mag dan ook worden verwacht dat zij tijdens hun asielprocedure eenduidige verklaringen afleggen over de feiten die de essentie uitmaken van hun vluchtrelaas en die aanleiding waren voor hun vertrek uit hun land van herkomst, dan wel hen ervan verhinderen terug te keren naar hun land van herkomst.

2.3.5.3.3. De Raad stelt verder vast dat verzoekers in voorliggend verzoekschrift eveneens het motief ongemoeid laten waar in de bestreden beslissingen nog terecht wordt uiteengezet dat de paspoorten van eerste verzoeker en eerste verzoekster zijn uitgegeven op 7 oktober 2021 en zij met andere woorden reeds voor de afpersing, voor de videocall, voor het indienen van de politieklacht (d.d. 13/10/2021) en

voor de verhuis naar de tante van eerste verzoekster reeds hadden besloten om Brazilië te verlaten. Het motief dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissingen, dat bijdraagt aan het besluit dat het door verzoekende partijen uiteengezette vluchtrelaas ongeloofwaardig is, blijft aldus overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.3.5.4. Waar verzoekende partijen duiden op de situatie in Brazilië ten gevolge van de coronapandemie en stellen dat zij omwille hiervan niet kunnen terugkeren naar Brazilië, wijst de Raad erop dat de pandemie ten gevolge van het coronavirus niet uitgaat van of veroorzaakt wordt door een van de actoren uit artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, zodat een van de essentiële voorwaarden voor het toekennen van internationale bescherming, met name de identificatie van de actor van vervolging of de veroorzaker van de ernstige schade en tegen wie dus bescherming nodig is, niet vervuld is (cf. RvS 14 augustus 2020, nr. 13.847(c)).

2.3.5.5. Voor het overige herhalen verzoekende partijen in wezen louter een aantal eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, volhardten zij in de door hen uiteengezette vluchtmotieven, uiten zij blote beweringen, verwijzen zij naar algemene informatie die geen betrekking heeft op hun persoon, bekritisieren zij en spreken zij de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal tegen en minimaliseren zij de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoekende partijen dan ook niet vermogen de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissingen te ontkrachten.

2.3.5.6. De Raad stelt voorts vast dat verzoekende partijen geen verweer voeren tegen de motieven van de bestreden beslissingen met betrekking tot de door hen voorgelegde documenten, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissingen, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hen voorgehouden vrees voor vervolging, dan wel het reëel risico op het lijden van ernstige schade.

2.3.5.7. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat het vluchtrelaas van verzoekende partijen niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.5.8. Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoekende partijen duiden op artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geenszins sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. De verwijzing van verzoekende partijen ter zake is dan ook niet dienstig.

2.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

In de bestreden beslissingen motiveert de commissaris-generaal met betrekking tot de veiligheidssituatie in Brazilië als volgt: *“Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of*

binnenlands gewapend conflict. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Brazilië op grote schaal mensenrechtenschendingen plaatsvinden. Sinds het aantreden van president Jair Bolsonaro in januari 2019 is er een toename van politieel geweld en buitengerechtelijke executies. Ook de inheemse bevolking en sociale leiders worden getroffen door het nieuwe regime. Dit type geweld, waarbij burgers met een bepaald profiel worden geviséerd, heeft echter geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Voorts blijkt dat in Brazilië het geweld wijdverspreid is en er onder meer de vorm aanneemt van gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing en drugshandel, waarop de autoriteiten met disproportioneel geweld kunnen reageren. Het merendeel van de misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of bendes. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviséerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Brazilië is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard. Nergens uit de informatie blijkt dat er actueel in Brazilië sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Brazilië een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.”

Met de verwijzing naar de algemene toestand in hun land van herkomst, het betoog dat in Brazilië de bendes zeer invloedrijk zijn en hun wetten en regels ongestraft toepassen, alsook dat er een gewelddadig en dodelijk klimaat heerst tussen bendes en Braziliaanse politie waarbij burgers vaak “*collaterale schade*” zijn, waartoe zij citeren uit het internetartikel “*Brésil. Ces gangs qui terrorisent Rio de Janeiro*” van Atlantico van 24 mei 2018, het interartikel “*Gangs: à Rio de Janeiro, l’enfer du décor*” d.d. 14 mei 2021 en het rapport “*2020 Country Reports on Human Rights Practices: Brazil*” van US Departement of State van 30 maart 2021, tonen verzoekende partijen niet aan dat de informatie waarop het CGVS zich heeft gestoeld voor voormelde veiligheidsanalyse niet correct of niet actueel zou zijn, dan wel dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies heeft getrokken. De informatie die de verzoekende partijen in het verzoekschrift aanhalen ligt immers in dezelfde lijn als deze waarop voormelde analyse is gesteund.

In hoofde van verzoekende partijen kan bijgevolg geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekende partijen niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit de administratieve dossiers blijkt dat verzoekende partijen op het CGVS uitvoerig werden gehoord. Tijdens deze persoonlijke onderhouden kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Portugees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekende partijen en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in de administratieve dossiers.

2.3.9. Waar verzoekende partijen in ondergeschikte orde vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET